

یادداشت

سر‌داری و گیوه به جای کت وشلوار



نیوشا پیلربی
اندازه مصرفی می کردند. چون محصول رایه آسانی به دست نمی آوردند، دره دره آن را قذر می نهادند. ابتکارهاوشیوه زندگی پدران و مادران مادر طول تاریخ سبب شد که ایران برخلاف خشکی آب و هواو سختی گذران زندگی در آن، کشوری خواستنی ودوستداشتنی در نظر بیگانه و آشنا باشد.

سبک زندگی ایرانی مبتنی بر حفظ منابع محدود، شیوه صحیح مصرف و بهر موری حداکثری بوده است. به این صورت دور ریز و زباله بسیار کم به وجود می آمد و از تمام ظرفیت ممکن یک محصول به تمامی استفاده می شده است.فقط در فرآیند تولید محصولات لبنی ومشخصا کره به شیوه ایرانی دقت کنبودیببینید که چگونه تمامی پسماندها رایه اشکال دیگری چون کشک و قرقوروت درمی آورده و به مصرف می رساندند.

در پوشاک هم ایرانیان سخت صرفه جو ومقتصد بوده اند، سالی یک دست لباس مهمایی کرده و این یک دست لباس را تا آخر سال به بهترین وجهی نگهداری و در صورت نیاز ترمیم می کرده اند بعدنویت کوچک ترها به استفاده از همان لباس می رسید و نهایتا زمانی که دیگر لباس قابل استفاده نبود، تکه های پارچه آن در ساختن چهل تکه ها یا قاب دستمال به کار می رفت یا قسمت های ضخیم و خشن آن در شستشوی ظروف کار برای امروزی رami کردند. ایرانیان کیفیت زندگی را در پهره جوایی حداکثری از موهاب و نعمات جستجو می کردند و البته که موفق شده بودند از دل سرزمینی خشک و کم آب تمدنی بیرون آورند که در همه تاریخ محسود دیگران بوده است.

پول نفت به همراه اسبک زندگی مسرفانه وضد طبیعت که رایج شد و ایرانیان به دام کاسبکاران غربی افتادند، صرفه جوایی و زندگی مقتصدانه، نشانه عقب ماندگی و واپسگرایی جلوه داده شد و ملت به مصرف بیشتر وبیشتر تشویق شدند تا کالاهای وارداتی ومونتاژی را بخرند و به اقتصاد انهاروز بدهند.

بازگشت به سبک زندگی تاریخی ایرانیان و برگزیدن راه و روش پدران ومادران مان در شیوه مصرف و حفاظت منابع می تواند راهحلی برای بسیاری از مشکلات زیست محیطی واقتصادی باشد. کشورهای اسکاندیناوی که سعی دارند از تهاجم غول های اقتصادی غربی بر کنار بمانند و راه خود را برونه چند سالی است که مشوق های برای بازیابی کالاهای برقرار کرده اند. در این کشورها استفاده از شلوار وصله دار و وسایل مستعملی که هنوز به کار می آیند قبیح نیست و ارزش هم تلقی می شود.

ایرانیان نباید به قواعد تعریف شده از سوی بیگانگان تن در بدنند و برای خرید و مصرف کالاهای آنان ثروت های ملی خود را خرج کنند.

به تن کردن سر داری و شلوار ایرانی با گیوه به جای کت و شلوار غربی توسط دیپلمات های ایرانی می تواند به ترویج پوشاک ایرانی کمک کند. همه ملت های دیگر غرب اسیا – به جز ترکیه – هنوز پوشاک ملی خود را به تن می کنند و به این صورت از هویت ملی و فرهنگی خود پاسداری می کنند. از خاطر نبرید که حامد کرزای رییس جمهور پیشین افغانستان با پوشیدن لباس زیبای ملی خود چندین بار به عنوان پیشکش پوشش ترین سیاستمدار جهان معرفی شد. سر داری و پیراهن های بدون یقه معمول اروپایی و شلوار و کفش ایرانی آندرز زیاست که می تواند هخگلر شده چنان که پیراهن های بی یقه که توسط دیپلمات های ایرانی دهه ۶۰ رایج شد، امروز در همه جهان محبوب است.

خرید پوشاک خارجی به صورت گسترده به جز اتلاف سرمایه ملی، دامن زن به بیگاری و به بر کردن نمادهای بیگانه هه سودی دارد؟ یا به چه دلیل در آمدهای حاصل از نفت، این ثروت ملی غیر قابل جایگزین باید صرف خرید خودرو های خارجی یا عمر حاکم ۱۰ سال شوند؟ چرا دولت به دور از قالب های ایدئولوژیک، موضوع را برای مردم توضیح نمی دهد؟ به چه دلیل باید سهمیه خاصی برای واردات آیفون X اختصاص یابد؟ اگر آیفون X نداشته باشیم دچار چه مضیقه ای می شویم؟ چرا فرهنگ بازیابی واستفاده حداکثری از کالاهای ترویج نمی شود و به جای آن به مسابقه بی سرانجام صرف دامن زده می شود؟ بازگشت به سنت های ایرانی، تولیدات قدیمی با کیفیت ونوسازی آنها مثل پارچه های ایرانی، گیوه و فرش ایرانی و وسایل خانه و آشپزخانه ایرانی می تواند سالیانه میلیاردها دلار به سود داری های ملی ایران باشد و در ضمن از آلوده شدن محیط زیست بازیالهای مانده از مصرف روز افزون کالاهای وارداتی جلوگیری کند.

مسلم است که عده ای سود جو، جز به کسب در آمد نمی اندیشند و در این راه به هر کس که شیوه مصرف سنتی واستفاده از محصولات وطنی را توصیه کنند انگ واپسگرایی خواهند زد اما عزمی ملی وهمگانی برای اصلاح الگوهای مصرف و خرید کالاهای ایرانی و به تن کردن پوشاک ایرانی به حال وطن سخت سومند است.

ویژه ۱-

نصب پمپ بر روی شبکه توزیع موجب کاهش کیفیت آب می شود

محمد حسن ربیعی راد، مدیر امور کنترل کیفیت شرکت آبفای استان اصفهان گفت:نصب مستقیم پمپ آب بر روی شبکه توزیع آب می تواند احتمال آلودگی آب را فراهم کند به گونه ای که سلامت و کیفیت آب شرب را با مخاطراتی روبه رواسازد.محمد حسن ربیعی راد تاکید بر نصب مجاز پمپ آب بر شبکه توزیع اعلام کرد: در تابستان سال جاری به منظور توزیع عادلانه آب، مردم گهگاه بافت فشار آب مواجه بودند که برخی مشترکین برای دسترسی پایدار به آب اقدام به نصب پمپ بر روی شبکه توزیع کردند و ی افزود: بعضی از مشترکین بانصب مستقیم پمپ بر روی شبکه توزیع با قدرت بیشتر وبیشتر و ایجاد فشار منفی زمینه های احتمال آلودگی آب را فراهم می کنند. این در حالی است که بانصب مستقیم بر روی شبکه توزیع نه تنها احتمال آلودگی آب ساکنان واحد مسکونی متخلف می رود بلکه بستر آلوده شدن آب واحدهای مجاور و سایر شهروندان هم مهمایی شود.

جامعه

گفت‌وگو



کسری نوری، روزنامه نگار در تحلیل نیاز امروز مطبوعات گفت پرسش‌هایی که روزنامه‌ها باید پاسخ دهند

علی علمی

«کسری نوری» از روزنامه‌نگاران دوره معاصر مطبوعات می گوید: مطبوعات ایرانی نیاز به نهضتی نو دارند. آنها برای جذب مخاطب و برای اینکه بار دیگر شاهد صف بستن افراد جلوی کیوسک‌های مطبوعاتی باشیم نیاز به کاری طاقت‌فرسا و شبانه‌روزی دارند که البته یک پای این کار اصلا در مطبوعات نیست؛ در سبک‌بست است، در جامعه است، در فرهنگ است و جاهای دیگر. مطبوعات امروز کار کسر د نهادهی خود را از دست داده‌اند و این معضلی است که گر بیان آنها را در کنار هنر ینه‌های گراف دیگری که دارند، گرفته است. باو در باره نیاز امروز مطبوعات به داشتن استانداردها و منشور هایی برای حمایت از استانداردها محتوا صحبت کرد یم که در ادامه پاسخ‌های او را می خوانید.

■ به نظر می‌رسد تحریریه‌های رسانه‌ها در ایران به ویژه مطبوعات نیاز مند استانداردها و منشور حرفه‌ای است. بایسته‌های یک موسسه مطبوعاتی استانداردهای یک تحریریه خوب و قوی چقدر در حسن اجرای کار خبری موثر است؟

قطعاً سبک‌بست موثر است. اما این بایسته‌ها چه چیزهایی باید باشند. این خیلی مهم است. امروز دیگر بایسته‌های یک موسسه مطبوعاتی و یک تحریریه خوب الزاماً نه آن بایسته‌هایی است که مثلاً ۲۰ سال قبل یک موسسه رسانهای داشت. همان‌طور که خیلی چیزها در سطح و عمق جامعه‌ما تغییر کرده، خیلی چیزها هم باید در سطح و عمق رسانه‌های کاغذی تغییر کنند. آن وقت است که یک رسانه می تواند در وی نبض جامعه بز ند و مثل ساعت دقیق کار کند. امتیاز داریم به اینکه بایسته‌های ما نیاز داریم به اینکه بایسته‌های جدیدی برای رسانه‌های کاغذی تعریف و تبیین کنیم. این اما کاری ساده نیست؛

منظر

علیرضا کاویانی، روزنامه‌نگار و مدرس دانشگاه: ویژگی رسانه زنده بودنش است

روزنامه‌ها در طول حیات خود فراز و نشیب‌های زیادی را پشت سر گذاشته‌اند تا به وضعیت کنونی رسیده‌اند. در این میان رسانه‌های چاپی به دلیل قدمت وسابقه، بیشتر در مسیر تغییر و تحول بوده‌اند.

مهم‌ترین نقش روزنامه‌ها و سایر مطبوعات اطلاع‌رسانی، تحلیل و تفسیر وقایع و اتفاقات روز، تنویر افکار عمومی، تبلیغات و... است.
اما در شرایط فعلی آهنگ تغییرات بیشتر شده و تحولات و دگرگونی‌ها که در اندک زمانی اتفاق می‌افتد، ماهیت رسانه‌ها را از حالت سابق و سنتی تغییر داده و همگام با فناوری‌های روز جلوه دیگری از فعالیت‌های رسانه‌ای را ارائه کرده است. مطبوعات به جز خبررسانی و آگاهی‌بخشی نقش‌های دیگری هم دارند که شاید زمانی از به اخبار روز مره از همه مهم‌تر بود؛ اما در دنیای مدرن و فراصنعتی فعلی واجد کارکردهای دیگری شده‌اند که از مهم‌ترین و بارزترین آنها می‌توان به تأثیرگذاری بر مخاطبان و جهت‌دهی بر افکار عمومی اشاره کرد.

در حال حاضر رسانه‌های کاغذی در ایران به نوعی با مقتضیات روز هم‌راهنیستند و از قافله تغییر و تحول دور مانده‌اند. دکتر علیرضا کاویانی، روزنامه‌نگار باسابقه معتقد است: ویژگی رسانه، زنده بودنش است. این گزاره که رسانه‌های مکتوب در سراسریشی هستند را قبول ندارم، شاید اما مارا چنین بگویند اما به هیچ عنوان کار روزنامه‌نگاری به بن‌بست نمی‌رسد؛ البته اگر اصحاب رسانه با فکر، پویایی و هنر بیگانه‌نشدند.

■ وضعیت فعلی مطبوعات کشور را چطور ارزیابی می‌کنید؟

نیازی به گفتن ندارد که مطبوعات ما وضعیت مساعدی ندارند. این مساله هم قطعا یک بعدی نیست و عوامل متعدد در هم تنیده‌ای در به وجود آوردن این وضعیت دخیل هستند. مانند: فناوری‌های روز، گسترش فضای مجازی، ریزش مخاطبان، رویکرد نسل جوان و... اما می‌بینیم که

ejtemaae@etemadnewspaper.ir



کسری نوری، روزنامه نگار در تحلیل نیاز امروز مطبوعات گفت پرسش‌هایی که روزنامه‌ها باید پاسخ دهند

نیاز دارد به یک دیسکورس تازه، رسانه‌ها در وهله نخست باید خودشان بدانند کجای جهان رسانه‌ای ایستاده‌اند، تعریف‌شان از سیاست و چیزهای دیگر چیست و اینکه اصل‌اندیال چیستند و می‌خواهند به چه چیزی برسند. یک وقتی جدالی میان مورخان بود که تاریخ اساساً چیست؛ مرور و بازخوانی آنچه رخ داده است یا نور تاباندن به گذشته برای حال و آینده. همین جابود که طیف‌های مختلفی از درون تاریخ‌نگاران منشعب شدند چون تاریخ را جدای از کارگزاران، روایتان هم برمی‌سازند دیدیم و شنیدیم که ۲۸ مرداد ۱۳۳۴ از منظر بعضی تاریخ‌نگاران کودتای سیاه است و از منظر بعضی دیگر قیامی ملی. این درباره خبر هم حالا دیگر صدق می‌کند. اینکه اصلا خبر چیست و چه چیزی خبر است برای ما اهالی رسانه‌ها باید تغییر کند و این نیاز به کار روی گفتمان رسانه‌ای دارد؛ چیزی که فعلا دستکم در میان اهالی رسانه‌ها نمی‌بینیم. یکی از نغذهای جدی من به رسانه‌ها ام که کاغذی و مجازی همین است

نیاز دارد به یک دیسکورس تازه، رسانه‌ها در وهله نخست باید خودشان بدانند کجای جهان رسانه‌ای ایستاده‌اند، تعریف‌شان از سیاست و چیزهای دیگر چیست و اینکه اصل‌اندیال چیستند و می‌خواهند به چه چیزی برسند. یک وقتی جدالی میان مورخان بود که تاریخ اساساً چیست؛ مرور و بازخوانی آنچه رخ داده است یا نور تاباندن به گذشته برای حال و آینده. همین جابود که طیف‌های مختلفی از درون تاریخ‌نگاران منشعب شدند چون تاریخ را جدای از کارگزاران، روایتان هم برمی‌سازند دیدیم و شنیدیم که ۲۸ مرداد ۱۳۳۴ از منظر بعضی تاریخ‌نگاران کودتای سیاه است و از منظر بعضی دیگر قیامی ملی. این درباره خبر هم حالا دیگر صدق می‌کند. اینکه اصلا خبر چیست و چه چیزی خبر است برای ما اهالی رسانه‌ها باید تغییر کند و این نیاز به کار روی گفتمان رسانه‌ای دارد؛ چیزی که فعلا دستکم در میان اهالی رسانه‌ها نمی‌بینیم. یکی از نغذهای جدی من به رسانه‌ها ام که کاغذی و مجازی همین است



زنده باشند تا بهتر و بهتر نویسند و تحلیل کنند و قلم‌شان مخاطب پیدا کند. حالا چرا مدیران رسانه‌ها نباید از ظرفیت کارشناسی این افراد استفاده کنند؟ متأسفانه مدیریتهای غیر تخصصی هم ا فتی است که گر بیابگر مطبوعات مانده و همین فاصله گیری از مدیریتهای دموکراتیک و رفتن به سوی استبداد رای – آن‌ها را ی غیر کارشناسی – در تعیین

منظر

علیرضا کاویانی، روزنامه‌نگار و مدرس دانشگاه: ویژگی رسانه زنده بودنش است

رسانه‌ها هر چند کجدار و مریز – همچنان حضور دارند و فعالیت می‌کنند که البته این نوع فعالیت خیلی پر رنگ ومطلوب نیست.

■ برای خارج شدن از این وضعیت چه اقداماتی باید انجام داد؟

ببینید، ویژگی رسانه زنده بودن و پویایی آن است. کاری و جای که فکر و پویایی دارد قطعاً زنده است و به حیات خود ادامه می‌دهد. رسانه مکتوب از گذشته مقبولیتی خاصی بین عموم مردم داشتند و به نوعی روزنامه خواندن خالی از لطف نیست چون مجموعه‌ای از حواس در آن نقش دارند. شما حین خواندن یک رسانه مکتوب از تطابق چشمی، حسی و لمسی پیدای می‌کنید و در امتداد آن می‌توانید تفکر کنید و مطالب خوانده شده را سبک سنگین کنید. حالا این هنر اصحاب رسانه است که بتوانند از امکانات و ابزارهای لازم بهره‌برند تا جایگاه خبری، فکری، حقوقی و استنادی خود را بالاتر ببرند. تغییرات گریزناپذیر است و هر آن ممکن است اتفاقات جدیدی بیفتد که برای همه قابل هضم نباشد. ولی کسانی که